

venius). Det ved jeg ikke, at jeg har været. Jeg begyndte mine Udtalelser med at sige til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds; at jeg var grunduenig med ham i hans Opfattelse af det Hovedgrundlag, der burde være for Indtægterne paa Finansloven. Det var min Begyndelse, naar jeg senere kom til at sige, at jeg respekterede hans Udtalelser, saa kan dette i og for sig ikke være nogen Smiger for det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds. Ingenlunde, jeg sagde nemlig, hvorfor jeg respekterede hans Udtalelser. Jeg sagde, at det var, fordi de ikke stak noget under Stolen, de vare forstaaelige for alle og enhver. Ingen kunde tage fejl af hans Udtalelser. Særlig mente jeg, at den Del af Tinget, som det ærede Medlem fra Assens for nærværende Tid tilhører, havde meget godt af at høre saadanne Udtalelser som dem, det ærede Medlem fra Præstø Amts 1ste Valgkreds kom med. Jeg kan ikke forstaa, at det kan være, hvad et herværende nyt Blad har kaldt det, at tage med Glacéhandsker paa den ærede tidligere Kultusminister, og at det ærede Medlem gik i dette Blads Rødvand, forbavser mig. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds fremkom med nogle Bemærkninger, om ikke personlig rettede til mig, saa dog i Anledning af mine Bemærkninger, og de gik ud paa, at jeg havde beklaget mig over det uretfærdige Grundlag for Indtægtsfiden paa Finansloven, særlig over Toldskatterne, og at jeg havde omgaaedes med den Tanke, at de smaa i Samfundet skulde have alle Rettigheder, men ingen Pligter. Det gør mig i Virkeligheden ondt, at det ærede Medlem kan se saaledes paa Sagerne. Det kunde ikke paa nogen Maade falde mig ind at ville præcisere et saadant Standpunkt, at alle Rettigheder skulle lægges over paa den ene Side og alle Pligter over paa den anden. Paa ingen Maade. Nej jeg tror, at den fattige Befolkning, den, som jeg sigter til, naar jeg taler om dem, der ere forurettede ved de indirekte Skatter, har store Pligter uden for det ene at svare Skat af det, de ikke have Raad til at svare Skat af. Jeg tror, at denne arbejdende Stand ved sit daglige Arbejde udfører sin Pligt fuldt ud til Samfundets Udvikling. Denne arbejdende Stand udfører sin Pligt hver eneste Dag fuldt ud ved at være med til at bevirke Opparingen af Samfundsværdierne. Det ærede Medlem ved sikkert meget godt, hvem det er, der sluttelig tilvejebringer Samfundsvelfstanden. Jeg siger ikke, at de bedre stillede Klasser ikke ogsaa ere med til at frembringe dette, men jeg

siger, at Hovedgrundlaget for det, der kommer ud af Arbejdet, skabes af den arbejdende Befolkning. Det er Arbejdsmanden og de ligestillede opefter, der skabe dette Grundlag, og naar saa Forholdene ere saaledes under den fri Konkurrence, at Udbyttet af Arbejdet gaar i Enteltmands Lomme, medens de andre daarlig nok saa saa meget, at de kunne leve deraf, siger jeg, at man maa sørge for at saa Statsindtægterne deraf, hvor Udbyttet gaar hen, og ikke ved at drage dem ud af den fattiges Brød og de Nødvendigheds-genstande, som han maa have for at leve. Saaledes ser jeg under alle Omstændigheder paa disse Forhold. Men dette ville vi maaske senere kunne saa Vejledning til at drøfte. — Det ærede Medlem kom ligeledes med en Bemærkning til mig om, at jeg skulde have fremhævet, at der ikke var stet noget utilbørligt ved de sidste Valg fra Socialdemokraternes Side her i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem kunde heller ikke bevise, at noget ulovligt var stet, men han gik tilbage og mente, at der var stet Uordener ved tidligere Valg fra vor Side. Ja, det ærede Medlem sagde, at jeg vel jagtens ikke havde været bekendt med dette, ellers vilde jeg ikke have indtaget det Standpunkt, jeg indtog, og jeg skal indrømme det ærede Medlem, at jeg paa ingen Maade har været bekendt med, at der fra Socialdemokratiets Side skulde være udøvet Overgreb mod noget andet Parti, hverken Højre eller Venstre. Jeg ved meget vel, at ved et Valg blev der slaaet nogle Binduer ind i et Valgbureau, men det har albrig været mig klart eller bevist eller slaaet fast fra nogen anden Side end fra det ærede Medlem, at det var Socialdemokrater, der gjorde det, ingenlunde. (Udfordelse). Der siges „Meningsfæller“, jeg ved ikke, om det skulde være vore Meningsfæller, som havde gjort det. Vi blive jo ganske vist en Gang imellem kaldte Meningsfæller, naar vi gaa til Valg sammen, men det er ingenlunde noget Sted slaaet fast, at disse Binduer ere slaaede ind af Folk, der tilhøre det Parti, jeg tilhører. (En Stemme: Det var maaske Højremænd). Ja, det blev ogsaa sagt den Gang, at det var ikke usandsynligt, at det maaske var Folk, der vare lejede til at gøre det, for at man kunde beskyjde os derfor, man har hørt slikt før, saa det var ikke enestaaende. Man har jo hørt andre Steder, at Regeringerne have betalt Folk for at træde ind i de revolutionære Rækker for at skade deres Modstandere, hvorfor skulde det saa ikke kunne ske her hjemme? Der er i de senere Aar stet saa meget her hjemme, hvorfor skulde det saa ikke ogsaa kunne ske?